

Šumický zpravodaj

Vydává Obecní úřad Šumice a internetový server Sumice.cz , číslo: 3/2007

Krojované hody - jak to vidí maminky stárka a stárky

Stárka, stárek, krojovaná chasa, družina, malé družičky, děti v krojích, hudba, tanec....., to vše měl každý z nás možnost zažít a vidět. Kdo však stojí za přípravou stárka a stárky? Co obnáší, že vaše dítě bude stárkou či stárkem? Jak jsou náročné přípravy a co vše je potřeba zařídit a neopomenout. Nahlédnutí za oponu celého dění nám dovolily maminky letošního stárka, paní Ludmila Horecká, a stárky, paní Dagmar Pilková.

Paní Horecká

maminka stárka

Jaká byla vaše první reakce, když jste se dozvěděla, že váš syn bude stárkem?

Potěšilo mě to, i když jsem si neuměla představit, co všechno to bude obnášet.

Každý, kdo se hodů účastnil viděl, že jen příprava výzdoby vašeho domu, pohoštění a nacvičení celé choreografie musela zabrat mnoho času, jak jste to všechno zvládla a co bylo nejnáročnější?

Nejobtížnější bylo pro všechny sehnat kroje. S výzdobou domu a pohoštěním nám pomohli kamarádi z uličky, kterým bych tímto chtěla poděkovat. Také bych chtěla poděkovat paní Petrkové, paní Synčákové a všem ostatním, kteří se na přípravě hodů podíleli.

Byla jste na svého syna patřičně hrdá, že právě on byl tím prvním stárkem novodobých krojovaných hodů v Šumicích?

Myslím, že se letošní krojované hody s právem vydařily a že náš syn jako stárek svou úlohu zvládl, ale to už bych nechala na posouzení jiným.

Paní Pilková

maminka stárky

Tak jako paní Horecké, zeptám se i vás, jaká byla vaše první reakce, když jste se dozvěděla, že vaše dcera půjde za stárku, což je jedna z hlavních rolí krojovaných hodů?

Byl to pro mne šok, protože jsem nevěděla, co hody s právem jsou. S postupem času jsem si ale zvykla a docela se na hody těšila.

Vy jako maminka stárky jste také zažila všechny ty náročné přípravy, které s sebou tato role nese, co bylo nejnáročnější?

Nejnáročnější bylo určitě sehnat kroje, s tím mi nejvíce pomohla moje maminka, a pak také odhodlat se a sama v kroji jít.

Když jste zažila, co všechno obnáší taková příprava, vy sama za sebe byste doporučila pokračování této tradice?

To určitě ano a každý, kdo má kraj měl, by ho použít k této akci a zúčastnit se jí.

Adresa redakce:
Šumický zpravodaj
Obecní úřad Šumice
Šumice 400
687 31

Email na redakci:
zpravodaj@sumice.cz

Redaktoři:
Vilém Jurek
vilem.jurek@sumice.cz

Pavel Horalík
pavel.horalik@sumice.cz

Lubomír Borýsek
lubomir.borysek@sumice.cz

Gabriela Končítíková
gabriela.koncitikova@sumice.cz

Sazba a grafická úprava:
Lubomír Borýsek

Vydavatel:
Obecní úřad Šumice

Tisk:
Cicero plus spol. s r.o.
Uherský Brod

Online zpravodaj:
<http://www.sumice.cz>

Počet výtisků:
500ks

Úvodem Úvodem Úvodem Úvodem

Tak a je to tady! Léto za námi, podzim před námi. Jako každý rok se těžce loučíme s teplymi dny plnými sluníčka a jen neradi přivýkáme sychravému podzimnímu počasí. Nedá se nic dělat, už je tomu tak a koloběh přírody hold nezastavíme. Nezbude nám nic jiného než vytáhnout svetry, bundy, kabáty a na chladno si přivyknout.

Školákům už pěkně uběhl první měsíc školy, vysokoškolákům to také začalo a pracující si oddechli, že nemusí trnout hrůzou, co ratolesť doma provedly, protože je mají ve škole.

Ano, je to tak, pomalu, ale jistě se hlásí o slovo podzim a léto bude muset, chtít, nechtít, předat korunu i s žezlem novému králi.

V poslední době žila celá obec právou prvních krojovaných, dřínkových hodů s právem, které se staly hlavní událostí. Každý jistě souhlasí, že hody tak ve velkém tu už dlouho nebyly. Všechna ta námaha, dřina a nervy dosáhly ocenění nejvyššího, a to veřejných pochval mezi zúčastněnými. Konečně i my v Šumicích můžeme své blízké a rodinné příslušníky pozvat na hody a nabídnout více než

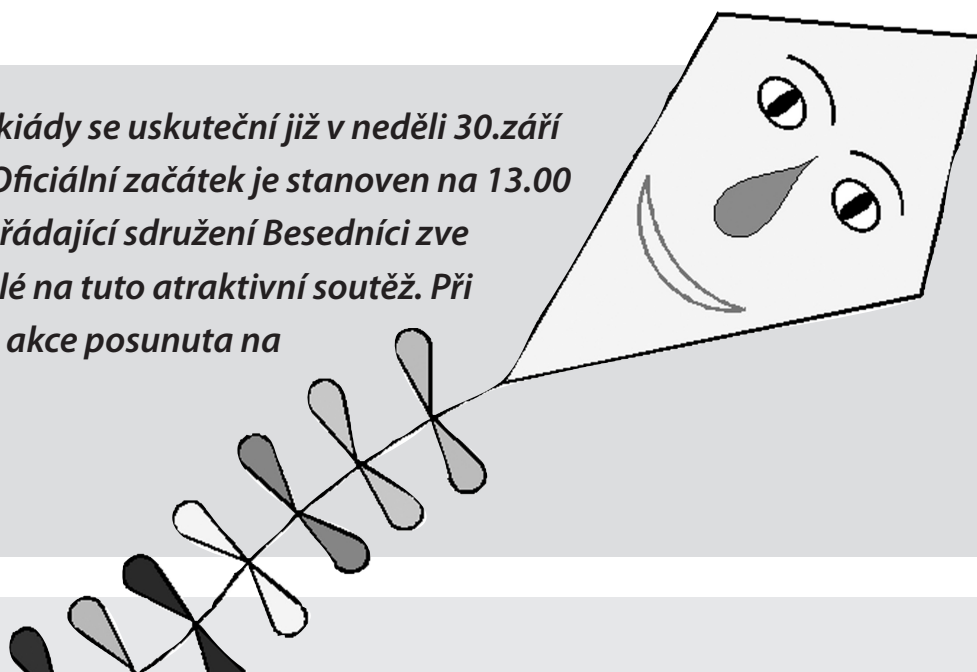
jen kolotoče, které jsou beztak všude stejné. Kromě našeho pohostinství, dobré slivovičky a zákusků, jak domácích tak od paní Borisové, také na naše tradice, kroj, hudbu a celkové kulturní dědictví. Můžeme říci: „Přijďte a uvidíte, jak vypadají správné hody s právem.“ Jak to celé vzniklo a probíhalo a kdo za tím vším stojí, se jistě dočtete ve zpravodaji. Však jsme hodům věnovali víc než dost, protože si to dle nás ta obětavá snaha všech zúčastněných zasloužila. Díky nim obec zase ožila a hrdost na naše tradice dýchá čím dál tím hlasitěji.

Také bychom chtěli poděkovat za váš rostoucí zájem o Šumický zpravodaj. Váš zájem nás nejen těší, ale také nám dodává sílu a chuť pracovat dále. A tak sborově, jedno velké **DÍKY VÁM.**

Přejeme všem krásný podzim, ještě pár teplých dnů a sluníčka. Dětem úspěch ve škole, rodičům pevné nervy u hodin nad školními úkoly a všem ostatním dobrou náladu a pohodu u rodinném krbu.

Gabriela Končítíková

Letošní 6. ročník Drakiády se uskuteční již v neděli 30.září na kopci u vodárky. Oficiální začátek je stanoven na 13.00 hodin odpoledne. Pořádající sdružení Besedníci zve všechny děti a dospělé na tuto atraktivní soutěž. Při nepřízní počasí bude akce posunuta na 14.října 2007.

Krojované, dřínkové hody s právem v Šumicích

Každým rokem patří druhý zářijový víkend v Šumicích hodům. Letos tomu nebylo jinak, avšak nebyly to hody jako ty předešlé. Letos se poprvé slavily hody sice dřínkové, ale krojované a s právem. Právo na slavení hodů bylo prvně oficiálně schváleno panem starostou a požehnáno otcem Františkem před zraky spoluobčanů a účastníků hodů. Od letošního roku nebudou hody jen otázkou úklidu, slavnostního jídla, návštěv a kolotočů, ale především účastí na slavnostním krojovaném průvodu obcí, který pomůže oživit lidové zvyky v naší obci.

Tradice krojovaných, dřínkových hodů s právem se pečlivě uchovává v okolních vesnicích, kde byly dosud hody prožívány intenzivněji. Možná právě touha po slavnostnějším prožívání šumických hodů vedla k jejich povýšení na krojované hody s právem.

Co to vlastně jsou krojované hody s právem? V dřívějších dobách byl nej-

slavnostnějším ob-
lečením pro účely
jakýchkoli oslav
slavností kroj. A
protože hody patří
mezi takové slavnosti,
nejdou ani ty
výjimkou. V dneš-
ních dobách je
použití kroje vyjádřením úcty k jeho
historické hodnotě a hlavně snaha o
zachování původní podoby do bu-
doucna, aby zůstal stále v živých
vzpomínkách a nestal se jen docho-
váváním historickým artefaktem,
ale živoucím dědictvím. Takzvané
právo, které předává starosta obce, je
dnes také už jen symbolické. Dříve,
kdy byli poddaní ve vlastnictví pánů,
se museli dožadovat práva k uspořá-
dání slavnosti. O právo slavit hody či
jinou událost museli žádat vrchnost.
V dnešní době mladá chasa krojova-
ných symbolicky žádá pana starostu
jako hlavu vesnice o právo hody sla-
vit.

Příprava na hody začíná dávno
před jejich uskutečněním. Uspořádat
krojované hody v Šumicích nebylo o
nic jednodušší než jinde. Ono vůbec

vnuknout lidem myšlenku krojo-
vaných hodů a přesvědčit je ke spo-
lupráci je obtížné. Však jen sehnat
chasi mladých krojovaných, stárka,
stárku a naplánovat celou akci je be-
zesporu náročné. S nápadem prvních
krojovaných, dřínkových hodů s prá-
vem přišla paní Petrková, provozní
šumického muzea. Naštěstí se její ná-
pad setkal s velkou podporou, a tak

protože uspořádání celé akce záleželo
na jejich ochotě věnovat jí svůj čas.

V Šumicích měly krojované hody
svůj pevně stanovený program, kte-
rý dostala každá rodina do poštovní
schránky, aby všichni obyvatelé byli
dobře informováni o průběhu celé
akce a mohli se tak účastnit průvo-
du obcí a pozvat i své blízké, rodinu
a přátele.

„Čí sú hody? .... Naše!“

„Jaké máme hody? ..... Dřínkové!“

„Kdo jich platí? ..... Starosta!“

Krojované
hody byly sice
naplánovány
až na sobo-
tu, ale pře-
devším pro
rodiny stárky
a stárka za-
čaly už o pár

bylo možné takové hody uspořádat.

V první řadě bylo důležité přesvěd-
čit mládež, aby utvořila krojovanou
chasi, a také najít pár, který by byl
ochotný vzít na sebe práva a povin-
nosti stárka a stárky. Dále pak sehnat
lidi, kteří obléknou kroje a utvoří tak
krojovanou družinu, která doprová-
zí chasu se stárkem a stárkou, zařídit
hudební doprovod jak dechové hud-
by Olšavanka, tak cimbálové muziky
Olšava, která se hodů také zúčastnila.
Potřebné je také vše nazkoušet, aby
šel průvod jako na drátkách a pěkně
to ladilo. Proto také týden před hody
proběhla důkladná generální zkouška,
která byla přesnou kopií toho, co
se mělo za týden udát. Bylo důležité
nazkoušet, kdo má kde stát, kdo co
říká, kde se tančí a kam se půjde. Za
to patří obdiv všem zúčastněným,

dnů dříve. Bylo totiž třeba zařídit
potřebnou výzdobu domů jak stárky
tak stárka, aby se odlišily od ostat-
ních a bylo na první pohled patrné,
z kterého domu je stárka a ze které-
ho stárek. Oba domy byly ozdobeny
„krušpánkovými věnci“ s květinami
a pentlemi. Jen příprava věnce, který
zdobil vchodové dveře, zabral něko-
lik hodin a pořádně z něj bolely ruce,
jak dodala paní Hana Lukešová, která
se na jejich přípravě podílela. Nezdo-
bily se jen tyto dva domy. Výzdobě
neunikla ani cesta mezi nimi, která
byla zdobena březovými májkami s
pentlemi, aby všichni věděli, že tudy
jdou od stárka ke stárce. Štěstí přálo,
že stárek a stárka byli z jedné ulice, a
tak nemusela být vyzdobena celá ves,
ale stačila jen Mrtvá ulička. Stárkem
pro hody roku 2007 se stal Radek Ho-

recký, který bydlí na začátku ulice, za stárku šla Dagmar Pilková, jejíž dům stojí na konci.

A kdo že jsou to vlastně stárek a stárka? Stárek se stárkou jsou hlavní pár krojované chasy, která si je mezi sebou zvolí. Tento pár pak jde v čele družiny a žádá starostu o právo pořádat krojové hody. Když právo získá, opatruje jej pak po celou dobu hodů, aby jej zachovali do příštího roku. Právo jim povoluje a zároveň nařizuje slavit hody, jak se sluší a patří, a stejně tak nařizuje všem veřejným místům, hlavně pak hospodám, aby jim slavení umožnily.

Oficiálně hody začaly shromážděním krojovaných u šumického muzea, odkud se za zvuku muziky, výskání a tanců, v doprovodu mnoha přihlížejících, odcházelo pro stárka. Před domem stárka se tančilo a zpívalo. Rodina stárka pohostila chasu, krojované, ale i muziku a diváky, jak jinak, než se na Slovácku sluší a patří, štamprlí kvalitní slivovice a koláčky. Když měla chasa svého stárka, který poděkoval za udělené privilegium, odebrali se vyzdobenou cestou k domu stárky. I zde se opět tančilo, zpívalo a hodovalo. Když měla chasa stárka i stárku,

vydala se na průvod obcí. Nejednou přitom zaznělo hodové heslo. A jakže to heslo zní? ...některý z chlapců nahlas vykřikne: „Čí sú hody?“ chasa mu odpoví: „Naše!“ Mládenec se dále ptá: „Jaké máme hody?“ chasa odpovídá: „Dřínkové!“ a mládenec naposled vykřikne: „Kdo jich platí?“ Chasa sborově zakřičí: „Starosta!“ Tento hodový pokřik prvně zazní, když chasa přijde pro stárka. Tehdy jej vyřkne on a chasa odpovídá. Po zbytek hodů jej vykřikne kterýkoliv mládenec z chasy krojovaných. Průvod obcí pokračoval od stárky po hlavní silnici k domu pana poslance Hovorky, kde se tančilo a zpívalo, dále pak na prostranství před základní školou, kde bylo stárkovi a stárce slavnostně předáno právo slavit krojované, dřínkové hody se všemi právy a povinnostmi. Právo předával pan starosta Bartoš, který byl také oděn, jak jinak, než do šumického kroje. Právo bylo přečteno všem, aby věděli, jak hody správně slavit. Právo bylo po přečtení uloženo do schránky, která připomíná krojovanou dívku. Toto právo stárek opatroval po celou dobu hodů. Před školou pak zahrála muzika, tančilo se a zpívalo. Pohostila se chasa i hosté hodů a pokračovalo se dále

do místního kostela na požehnání práva. Při požehnání byl kostel plný hodařů, krojovaných a chasy v čele se stárkou a stárkem držící právo, které bylo požehnáno otcem Františkem. Otec František zakončil požehnání otázkou: „Čí sú hody?“ a chasa mu sborově odpověděla: „Naše!“ Po požehnání celých hodů a hodového práva se zpívalo a tančilo před kostelem v kostelní zahradě.

Krojované dřínkové hody s právem byly završeny večerní dechovou zábavou. O hudbu se postarala dechová kapela Šohajka z Dolních Bojanovic. Slavilo se, zpívalo a tančilo až do rána, prostě hody se vším všudy, jak mají být. A aby ne, když na ně máme konečně to „právo“.

A o tom, že hody byly úspěšné, se pochybovat nedá, a pokud by někdo přece jen chtěl, zde jsou fakta, která jsou nezpochybnitelná. Výsledek ankety, která probíhala na internetových stránkách obce Šumice. Otázka zněla: „Líbí se vám nápad krojovaných hodů s právem?“ K 10.9.2007 krojované hody podpořilo 81% z 462 hlasujících. Zde je důkaz.

Gabriela Končítíková

Vzpomínky z historie šumické kopané

Abych ještě více zpestřil četbu našeho Šumického zpravodaje, zalistoval jsem v archivu naší kopané, kde jsem objevil pro dnešní dobu opravdu historické vzpomínky obohacené zdravým vesnickým humorem. Připomínám, že tyto vzpomínky a vyprávění dvou našich občanů a horlivých „propagátorů“ fotbalu, bratrů Tomáše a Josefa (otec našeho nynějšího pana starosty) Bartošů, jsou z let první republiky. Oba tito spoluzakladatelé fotbalového oddílu u nás v Šumicích jsou již na věčném odpočinku. Jejich vzpomínky ale stále zůstávají.

Kopávali jsme denně do čeho se dalo. Doba byla taková, že se chodil pásavat dobytek nebo husy a toto byla většinou zaměstnanost všech kluků, tudíž nejlepší příležitost pro fotbal.

Jednou se nám stala velmi nepříjemná věc. Při našem klukovském fotbalovém zápolení na našem teh-

přednesl svoji žalobu a pan pujmistr se obrátil na nás a tázal se: „Tak co klučiska, jak to chcete napravit?“ Já pohledě na zavěšené dudky jsem začal první: „Víte pane pujmistr, my tam kopeme fotbal a někdy nám ten haban zaletí mezi ty tihly, ale dáme si už podruhé pozor.“ A Tomáš k tomu dodal: „A nakopeme mu dobrou hlinu a pomůžeme mu aj tihly udělat.“

tu hlinu!“ A zavřel dveře. Nato Tomáš sám pro sebe zanotoval: „To víte že nezapomenu, ale tihly z ní dělat nebudu, šak na hřbitově bude mět hlíny habaděj“ a upalovali jsme domů.

Z Dolního konce se fotbal šířil jako mor po celé dědině. Tak se dostal i do Kůta. Kopalo se, kde se dalo. Kde byl jenom trochu rovnější terén nebo louka, hned se hrály velké a dramatické boje Dolňáci versus Horňáci. Nejvíce to odnesly všechny matky těch kluků – fotbalistů. Křiku byla plná dědina, že klučiska Bídovi vymysleli jakéhosi kopáča, co sa do něho může enom kopat nohama a rukama ani chytit, kdo to jakživ viděl? A pan pujmistr jim eště nadržujů. Fagóti jedni, dyby šli radší na kopřivy husám, nebo pásli koze, to né, ale kopat do udělaného habana z hader jak tataři a potom každý přiletí dom hladný jak vlk, že by celý pecen chleba zešvácal. Takové a podobné řeči měly všechny tetičky. Ale zájem o tento populární sport nikterak neochabl, ba naopak. Jeho myšlenka se šířila jako nezadržitel- ná vlna a šla stále a stále dopředu až k dnešnímu modernímu a po všech stránkách zabezpečenému fotbalu.

dejšími prvními fotbalovými plácky na „Stržoch“ jsme pošlapali a porozbýjeli několik cihel, které tam ručně vyráběl náš spoluobčan Růžička. Vyráběl cihly zvané vepřovice.

Při shledání napáchané škody se to neobešlo bez velkého křiku, ale co ještě horší, postižený Růžička podal na nás žalobu u zdejšího pujmistra, kterým byl Martin Šojdr. Byli jsme tedy předvoláni jako viníci my dva – já a můj bratr Tomáš. Strýc Růžička

Pan pujmistr nebyl špatný člověk, byl i světasný a po chvíli mlčení pravil: „No dobře, uděláte, jak jste slíbili a vám, Růžičko, zakazuju ty cihly dělat, protože je tam veřejný chodník“. A bylo po soudu. Pan pujmistr ještě ve dveřích dodal: „Co mám s váma dělat? Mám doma také kluky a nevím, co oni ještě mohou napáchat. Něco jiného by bylo, kdybyste okna rozbíjeli nebo kradli, to by tyto dudky měly hodně práce. Proto utíkejte horem domů a hlavně nezapomeňte na

Poznámka autora:

Šumický fotbal byl řádně zaregistrován v roce 1941 v HŽF (Hanácká župa fotbalová) pod názvem SK Šumice. První mistrovská soutěž byla zahájena roku 1941-1942. V některém z příštích zpravodajů se pokusím o sepsání historie naší kopané od tohoto řádného přihlášení do velké fotbalové rodiny.

Vojtěch Žampach

Zavzpomínejte a napište!

Pavel Horalík

V dnešní uspěchané době plné shonu, pracovního nasazení a majetnického chtění, se zastavme a zapřemýšlejme. Kdo z nás co ví o historii ČR? O historii kraje a regionu? A především o historii naší obce Šumice? Samozřejmě, že máme určité vědomosti ze základních a středních škol – historie a dějepis – krásné to předměty. Jenže, víme toho dost o našem regionu a naší obci z hlediska minulosti? A kolik toho budou vědět naše děti? Ještě méně než my?

Už dlouho v hlavě držím nápad na zkompletování historických událostí v naší obci. Především událostí 19. a 20. století. První svět.války, pád Rakouska-Uherska, éra Velké hospodářské krize, fašismu a s ním spojená 2. svět.válka, období po válce, po čtyřicátém osmém a šedesátém osmém roce... Já sám toho moc nevím. Proto mi přišel článek pana Žampacha v předšlém zpravodaji o amerických bombách jako voda na mlýn. Určitě tady v Šumicích stále žije dostatek lidí jako je on a pamatují podobné události. Proto bych chtěl vyzvat děti, vnuky a vnučky, pravnuky! Zkuste zajít za svou maminkou či tatínkem, babičkou nebo dědečkem

a poproste je, aby se pokusili zavzpomínat a povyprávět vám zážitky z normálních všedních dnů, když byli mladší. Co dělali? Jak se učili ve škole a jak užívali léto? Určitě se od nich nedozvíte, že si stáhli referát do Biologie z internetu nebo že jeli na dovolenou do Chorvatska. Dříve přece žili lidé jinak. Ale víme přesně jak? Každý máme svoji vlastní představu. Jenže představa a realita se může lišit.

Proto pokud máte ve své rodině či okolí člověka, o kterém si myslíte, že by vám mohl povyprávět zajímavý příběh, využijte toho. Vy se s tím příběhem potom s námi můžete podělit a přispět i s troškou do „našeho mlýna“.

Stárka, stárek - obavy před hody, úleva po nich

„Po boji je každý králem,“ říká staré české přísloví. Proto, abychom zachytili pocity hlavních zúčastněných, uskutečnila jsem rozhovor se stárkem Radkem Horeckým a stárkou Dagmar Pilkovou ještě před hody, kdy byli plní očekávání i obav. Následně jsme se také zeptali, jak si oddechli po hodech. Jak to bylo PŘED a PO hodech?

Před hodami – čtvrtek 6. 9. 2007

Dášo, Radku, vy jste jedni z hlavních účastníků krojovaných hodů v Šumicích, jaká je vaše role a v čem spočívá?

Radek: Má role spočívá v tom, že za chasu žádám pana starostu o právo pořádat krojované hody.

Dagmar: Já Radka doprovázím a o právo žádám společně s ním.

Jak jste vůbec přišli k rolím stárka a stárky?

Dagmar: Na Boží tělo nás oslovila paní Petrková, zda-li bychom byli ochotni vzít role stárka a stárky.

Proč si paní Petrková vybrala právě vás?

Radek: Protože jsme na letošní Boží Tělo byli jako jediní v kroji.

Takové role potřebují pečlivé nazkoušení. Kolik času Vám zabralo se připravit?

Dagmar: Mně a stárkovi to příliš času nezabralo. Spíše to bylo časově náročné pro naše rodiče. Tímto bychom jim chtěla za nás oba poděkovat. Také velké díky vzkazujeme všem, kdo se na přípravě hodů podíleli.

Zbývá zhruba jeden den, než to vše vypukne, zkoušíte ještě?

Radek: Měli jsme hromadnou zkoušku ohledně celého průvodu. Už nacvičujeme jen úvodní tance na večerní krojovanou zábavu.

Když krojované hody, tak v kroji. Je v dnešní době problém sehnat kroj v plné výbavě?

Radek: Jelikož kroj nevlastním, tak to trošičku problém byl. V Šumicích jde v kroji hodně chlapců, a tak jsem musel shánět kroj i mimo obec.

Dagmar: Pro mě to problém nebyl, protože mamka dříve tancovala v souboru, takže jsem kroj zdělila po ní. Jen boty jsem si musela vypůjčit z Újezdce.

Za chvílku se Vám to blíží, máte trému, popř. z čeho?

Dagmar: Trému mám, ale jen málo. Hlavně se bojím toho, aby nepršelo a vyšlo počasí, když už si s tím celá vesnice dala takovou práci.

Radek: Ano mám. Jsem zvědav, jak to vše dopadne a bude probíhat, protože

hody s právem tu nebyly už 37 let.
Po hodech - pondělí 10. 9. 2007

Tak je to za vámi, počasí vyšlo a vše dobře dopadlo a hody jsou hodnoceny jako velmi úspěšné. Z čeho máte největší radost?

Radek: No určitě z toho, jak to všechno hladce proběhlo, že se celá akce povedla a lidem líbila. Co mě ale opravdu potěšilo, byla velká účast jak krojovaných, tak lidí, kteří se přišli podívat.

Dagmar: Já souhlasím s Radkem, mám radost z toho, že se to povedlo nad mé očekávání i díky krásnému počasí.

Překvapilo Vás něco na průběhu hodů?

Dagmar: No nejvíce nás překvapilo právě počasí. Tři dny před hodami vytrvale pršelo, tak jsme vůbec v tak krásné počasí ani nedoufali. Také

jsme byli překvapeni z velké účasti nejen místních, ale i cizích lidí.

Zamrzelo Vás něco, nebo zklamalo na krojovaných hodech?

Radek: Zklamalo nás, že na večerní zábavě byla jen malá účast lidí, ale chápeme to, protože to byl první ročník, a doufáme, že příští rok přijde lidí více.

Co byste popřáli dalšímu stárkovi a stárce nebo jaké máte přání pro další krojované hody?

Dagmar: Za nás oba bych jim popřála pevné nervy a výhru v loterii. Naším přáním je, aby se krojované hody s právem v šumicích udržely i do dalších let.

Gabriela Končítíková

Tenisový turnaj

Vítězem druhého ročníku tenisového turnaje o Putovní pohár starosty obce Šumice se stal v hlavní kategorii do 40 let Pavel Běťák, který ve finále udolal Jaroslava Bachůrka. Třetí skončil Ondřej Kalous. Zbývají kategorie, nad 40 let muži: 1. František Tomanec, 2. Stanislav Kořenek (obhájce prvenství), 3. Richard Dvořák, ženy: 1. Martina Šmídová, 2. Dana Tomanová, 3. Gita Zlámalová, čtyřhry: 1. Pavel Běťák, Václav Marek, 2. Jaroslav Bachůrek, Ondřej Kalous, 3. František Tomanec, Stanislav Kořenek.

Kategorie MUŽI do 40 let

1. Pavel Běťák
2. Jaroslav Bachorek
3. Ondřej Kalous

Kategorie nad 40 let

1. František Tomanec
2. Stanislav Kořenek
3. Richard Dvořák

Kategorie ŽENY

1. Martina Šmídová
2. Dana Tomanová
3. Gita Zlámalová

Kategorie ČTYŘHRY

1. Pavel Běťák, Václav Marek
2. Jaroslav Bachorek, O. Kalous
3. F.Tomanec, S.Kořenek

Svída obecná, neboli dřín

Dřínkové hody! Ale kde kolem Šumic najdeme dřín a víme vůbec ještě všichni, jak takový dřín vypadá a proč právě v šumicích dřínkové hody?

Dřínu už okolo Šumic nenajdeme zdaleka tolik jako v dřívějších dobách. To je velká škoda, a proto bychom se měli snažit nejen o zachování krojů, které k našim hodům patřily a do budoucna jistě budou patřit čím dál tím více, ale měli bychom se také snažit o rozšíření dřínu v okolí Šumic. Šumice slaví hody začátkem září, kdy má dřín plody, proto právě hody dřínkové. Dřín, nebo-li svída obecná, je ovocná dřevina, která tvoří stromy či keře, které na konci léta dávají dřínky, což jsou malé plody. Plody jsou velké až 1,5 cm a mají tmavě červenou barvu. Dříve se dřínkové plody používaly zejména na výrobu marmelád a dřínkového vína, které se vyrábělo

na hodové slavnosti. Dřín se dožívá až 100 let a má pevné a tvrdé dřevo. Rostlina není náročná na pěstování, dobře se jí daří v drsnějších podmínkách, dorůstá do výšky až 3 metrů.

Pokud máte zájem vidět takový dřín na vlastní oči, stačí jen přijít k našemu šumickému hřbitovu, kde jeden takový roste.

Gabriela Končítíková

Farní odpoledne na „jezerech“

Vposlední prázdninový víkend, v sobotu 1. září, proběhlo setkání farníků v přírodě, na místě, kde byl před rokem postaven nový kříž.

Obloha zahalená mraky už po delší dobu vedla organizátory k úvahám o zrušení programu. Naštěstí v sobotu kolem poledne se mraky začaly trhat o objevilo se slunce. Ve 14,30 hod. začala u kříže mše svatá za děti a mládež farností Šumice a Rudice, na poděkování za všechno krásné, co

nám Bůh dopřál prožít během prázdnin. Mše svatá se nečekaně zúčastnil také zdejší rodák P. Vratislav Kozub, který koncelebroval. Při promluvě jsem mimo jiné připomněl slova, která měla vyslovit P. Maria v Medjugorje: „Jděte do přírody a hledejte Boha Stvořitele.“ Při mši svatě zpívaly také děti z nově se tvořící scholy.

Po mši svaté byly pro děti připraveny hry – skákání v pytli, psaní textu ve staroslověnštině, modelování kříže, aj. Až do závěru některé děti vydržely

při střelbě ze vzduchovky, od které se nemohly odtrhnout.

Pro všechny bylo připravené občerstvení – opékání špekáčků a nápoje. Počasí přispělo k příjemné pohodě, k vzájemnému sdílení. Vzhledem k okolnostem účast předčila mé očekávání. Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě programu a úpravě místa. Věřím, že se na stejném místě za rok sejdeme při dalším farním setkání!

František Foltýn

*Video z hodů
najdete na www.sumice.cz*

0 pohár starosty obce

Neděle 26. srpna 2007 byla jako stvořená pro konání, u nás v Šumicích velmi výjimečných, hasičských závodů. Místní sdružení uspořádalo na „Výпустě“ okresní závod mladších a starších žáků, který pod svoji záštitu vzal pan starosta Josef Bartoš. Počasí přálo, takže se mohlo směle začít.

Soutěž měla počátek ve 13 hodin odpoledne. Organizátoři a účastníci se zde však začali scházet ještě před pravým polednem. Čekala je totiž namáhavá práce přípravy a manipulace s hasičskou technikou a poslední „doladování“ samotné akce. „Na soutěži jsme se připravovali během celého roku, takže nás nic nepřekvapilo,“ uvádí Zbyněk Urubčík, člen sboru.

Součástí slavnostního úvodu neměl chybět nástup všech mužstev, který je pravidlem a pár slov obou starostů (obce a SDH). Poté byl rozhod a mohlo se začít. Samotný průběh byl

už v rukou mladých hasičů, kteří se utkali v několika disciplínách. Velmi příjemné překvapení byl komentátor, který se pohyboval po hřišti s bezdrátovým mikrofonem a hlásil závodní časy. Přítomným divákům také vysvětloval, jak který závod probíhá, co soutěžící právě dělají a občas i pobavil trefným vtipem.

Jak z pohledu organizace, tak i výsledkově to byla vydařená akce a myslím si, že naši hasiči mohou být spokojeni. Zbývá jen otázka, zda se podobné události dočkáme i příští rok? „O každoroční pořádání máme velký zájem, ale problémem je termín konání soutěže. I ten letošní ukázal, že v průběhu prázdnin mají všechny sbory včetně našeho problém s účastí dětí na závodech,“ dodává pan Urubčík. Proto se nechejme překvapit, jak se situace pro příští ročníky vyvine.

Sdružení dobrovolných hasičů ještě přidává poděkování TJ Šumice za zapůjčení sportovního areálu pro uskutečnění této akce.

Pavel Horalík

Mladší žáci

umístění	družstvo
1.	Bílovice
2.	Šumice
3.	Mistřice
4.	Březolupy

Starší žáci

umístění	družstvo
1.	Bílovice
2.	Bojkovice „A“
3.	Šumice
4.	Salaš
5.	Bojkovice „B“
6.	Staré Město
7.	Košiky
8.	Strání
9.	Kunovice
10.	Březolupy

Uherskohradištská Diakonie otevírá novou relaxační místnost

*Rok se sešel s rokem a hra-
dištskou Diakonií ČCE – stře-
disko Cesta, čeká další krůček
na cestě rozvoje a zkvalitnění
sociálních služeb, určených
mentálně postiženým kli-
entům. Připomeňme, že 13.
října loňského roku byla do
provozu oficiálně uvedena
vysokozdvíhací plošina, která
posílila bezbariérovost den-
ního stacionáře, střediska
Cesta. Rok nato, v pátek 12.
října, se uskuteční slavnost-
ní otevření nové relaxační
místnosti zvané Snoezelen.
Pomůže klientům střediska
Cesta a může pomoci i vašim
blízkým. Proto jste všichni
srdečně zváni! Blíže nám
problematiku osvětlila ředi-
telka střediska Cesta Zuzana
Hoffmannová.*

Co si má člověk neznalý představit pod slovem „Snoezelen“?

Jedná se o speciálně vybavenou místnost určenou pro relaxaci a navození klidu. Název Snoezelen je odvozen od slov Snuffelen, tj. čichat, Doezenen, tj. podřimovat. Metoda je zaměřena na smyslové vnímání a prožitek pomocí světla, zvuku, doteku, chuti a čichu. K tomu je potřeba prostředí, ve kterém je možné se koncentrovat, vnímat své okolí. A právě takové prostředí jsme v našem středisku vytvořili, chystáme se je uvést do života.

Na jakém principu Snoezelen funguje?

Metoda Snoezelen v sobě spojuje myšlenku dynamiky s relaxací. V klientovi probouzí smysly, jež jsou oslo-

vovány postupně, každý zvlášť. Klienti jsou tak vedeni k chápání reality, k chápání, co znamená slyšet, vidět, cítit, ochutnat, dotknout se... Je jim umožněno prožívat nejružnější pocity jako je štěstí, podrážděnost, uspokojení... Metoda vychází z předpokladu, že naše smysly jsou snadno oslovitelné v ovzduší pohody.

Podobně to funguje asi také u lidí zdravých...

Zdravý člověk je bez větších problémů schopen najít sám místa, kde se cítí příjemně. Postiženým lidem je nutné takováto místa vytvořit. Zesílením některých podnětů s vyloučením podnětů rušivých je klient motivován k vnímání. Stimulace auditivních, vizuálních a hmatových smyslů, ke které dochází během terapie, tak může významně ovlivnit jeho další vývoj.

Co všechno Snoezelen obsahuje? Čím na klienty působíte?

Metoda Snoezelen využívá kombinaci účinků světla a vodní postele k navození pocitu uvnitř dělohy, a tím i psychické pohody, podporující rozvoj pohybových schopností tělesně postižených klientů. Využívají se vonící předměty, zvukové nástroje, polštáře, deky, bloky z pěnové hmoty, tlumené světlo, svítící řetězce, vodní válce s bublinkovým efektem, aroma-

tické svíčky, zrcadlové koule, meditační hudba...

Komu může Snoezelen pomoci?

Všem, kdo mají v domácí péči člověka s hlubším mentálním či kombinovaným postižením. Těm všem jsou dveře našeho střediska, a tím i Snoezelen, kdykoliv otevřeny. Kdykoliv znamená v provozní době denního stacionáře, tedy ve všední dny od 7.30 do 15.00. Doporučuji navštívit v pátek 12. října uherskohradištské středisko Cesta na adrese Na Stavidle 1266, případně se telefonicky domluvit na číslech 572 557 273, 737 507 915. Budeme se na vás těšit!

Adéla Kotková

Patronka krojovaných hodů v Šumicích

Hlavní organizátorkou a patronkou šumických krojovaných hodů s právem je bezesporu paní Marie Petrková. Jak to všechno vzniklo, kdo jí nejvíce pomáhal a kde brala inspiraci? Tyto a mnoho dalších otázek si položila řada účastníků krojovaných hodů s právem. A kdo by nám je lépe zodpověděl, než ona sama?

Paní Petrková, vy jste považována za autorku myšlenky povýšit šumické hody na hody krojované s právem, jak vás tato myšlenka napadla?

Přemýšlela jsem o tom už tři měsíce předtím, že šumické hody by chtěly více než jen kolotoče a fotbal. Když jsem zařizovala muzeum, tak jsem přišla na to, že v každém třetím domě je kroj.

Pustit se do plánování tak velkolepé akce chce hodně odvahy. Kdo Vás podporoval nejvíce?

No, nejvíce mne určitě podpořil manžel a pan starosta.

Jak se na nápad obnovení krojovaných hodů s právem tvářil pan starosta? Podpořil Vás ihned, nebo jste musela přesvědčovat?

Pan starosta byl nadšen hned od začátku. Přesvědčování nebylo potřeba.

V dnešní době je postoj ke kroji dvojí. Někdo jej s nadšením podporuje, někdo se k tomu staví skeptičtěji. Bylo těžké najít ochotné lidi do družiny krojovaných a mladé chasy?

Skoro všechny krojované jsem obešla osobně a některé jsem musela opravdu hodně přesvědčovat. Hlavně kluky. Nebylo to vůbec jednoduché. Přemlouvala jsem jich v Jadrance,

hospodě a kdekoliv jsem je potkala. Někteří jak mě viděli, už se schovávali.

A co stárek a stárka? Jak náročné je najít mladý pár, který na sebe převzme tuto úlohu?

Ty jsem oslovila na Boží tělo u kostela, kde byli v kroji. Vůbec nevěděli, co je všechno čeká, ale postupně jsem jim to vysvětlila a oni byli velmi ochotní.

Kdo na našich krojovaných hodech s právem byl, tomu jistě neuniklo skvělé nacvičení akce. Co všechno

obnáší takové nacvičení?

Hodně přemýšlení a snahy. Já když se do něčeho zakousnu, tak už to nepustím, dokud nejsem s výsledkem spokojená, a také to nedělám pro peníze ani pro slávu.

Znění práva, které předával pan starosta. Slova stárky, stárka a dalších? Kde jste čerpala inspiraci při jejich psaní?

S manželem jsme se byli podívat v Ostrožské Lhotě. Prohlédli jsme si dřevěné právo. Paní Bartošová sehnala v Bílovicích říkání. Největší podíl na celém říkání měl pan Omelka, který

nám to převedl na šumické téma. Inspirací nám byly i hody v Prakšicích. Musím také poděkovat Vraťovi Zajíčovi, který právo vyrobil, paní Vaculínové, která jej krásně nazdobila a v neposlední řadě také paní Markové, která namalovala listinu práva.

Měla jste strach, jestli všechno dobře dopadne, když už příprava dala tolik práce?

Strach jsem neměla. Jenom jsem se bála, jestli nám nebude pršet. Pršet začalo, ale až po celé akci, a tak to všechno dobře dopadlo.

Hody jsou hodnoceny velmi kladně. Všem se líbily a všichni je patřičně ocenili. Co Vás, autorku všeho toho dění potěšilo nejvíce, nebo naopak zklamalo?

Nejvíce mne potěšilo, že přišlo o 30 krojovaných více než bylo osloveno. Tolik lidí jsem v Šumicích na žádné akci neviděla. Mám z toho velmi dobrý pocit. Našlo se i pár negativních věcí, ale ty já rychle zapomenu.

Vy jste nyní vlastně patronkou krojovaných hodů s právem v Šumicích. Stojí to hodně práce, nervů a úsilí. Máte chuť pokračovat? Nebo si po té námaze říkáte, už nikdy více?

Teď jsem hodně unavená a vyčerpaná, ale neodradí mne nic. Klidně se do toho pustím znovu. Už vím, jak na to.

Chtěla byste něco vzkázat návštěvníkům hodového průvodu, krojovaným nebo někomu jinému?

Mám radost, že se to všem líbilo a příště přijďte znovu a co nejvíce v krojích.

Za sebe, za celou redakci našeho zpravodaje, krojované, obyvatelé Šumic a všechny návštěvníky krojovaných hodů s právem bych Vám chtěla poděkovat za vaši obětavou práci a také Vás poprosit, abyste to nevzdávala a našla chuť a sílu pokračovat i v příštích letech.

Gabriela Končítíková

Nová silnice – rok poté

Už je to rok, co se u nás v Šumicích „proháníme“ po nové asfaltové cestě. Slavnostní otevření této komunikace proběhlo za velké slávy přesně 4. října 2006. 50 let starý a nevyhovující povrch ze žulových kostek byl nahrazen asfaltovým kobercem, který snížil hluchnost a otřesy na minimum.

S radostí i s určitou mírou nostalgie jsme před více než rokem sledovali čtyřměsíční každodenní práci dělníků na výměně starého povrchu. Kostky, které byly pro Šumice příznačné, se nahradily hladkým asfaltem. Ve zrekonstruovaném úseku dlouhém dvanáct set metrů vyrostly tři zpomalovací ostrůvky, po celé délce byly opraveny chodníky, vjezdy, vybudováno nové osvětlení a autobusové zastávky. V některých místech byla vozovka zúžena až o 1,5 metru.

Samotnou výměnu povrchu, která si vyžádala náklady blízcím se třiceti milionům korun, financoval z větší části Zlínský kraj (asi 17 mil. Kč) a zbytkem podpořilo výstavbu ministerstvo financí ČR. Náklady na vybudování ostrůvků, nových obrubníků, chodníků, osvětlení a autobusových zastávek již hradila obec ze svého rozpočtu. Očekávané náklady tudíž nedosáhly katastrofických předpokladů, obecní úřad se nezadlužil a naopak si mohl dovolit investovat do dalších potřebných úprav a ostatních akcí.

Nová cesta konečně splnila sen mnoha, kteří u této komunikace bydlí a kteří byli zvýšeným hlukem a vibracemi neschopni „normálního“ života. I samotný vzhled naší obce byl rekonstrukcí nesporně zlepšen. V této věci však nenacházíme pouze klady, ale i zápory, které po výstavbě vyšly najevo. Především jde o rychlost vozidel, které Šumicemi projíždí. Více řidičů si na asfaltovém povrchu dovolí jet rychleji než na nepříjemně drkotavých kostkách. Bohužel ostrůvkům,

které byly pro účel zpomalení vybudovány, se po několika projetí dokáže každý bezpečně vyhnout i ve vyšší rychlosti. Výjimkou je pouze ostrůvek na vjezdu do obce od Uh. Brodu, který svoji úlohu plní a donutí řidiče šlápnout na brzdou.

Jistě jste také zaznamenali, v souvislosti se zkušebním provozem radaru na začátku obce, ne moc lichotivou zprávu o stavu hustoty dopravy. V průměru naší obcí projede přes 6000 vozidel denně! Což je opravdu moc. A čísla, která informují o rychlosti automobilů, jsou také na pováženou. Pouhých 12% jelo v tomto úseku předepsanou rychlostí 50 km/h. Proto se zastupitelstvo obce rozhodlo radar zakoupit, aby sloužil jako důkaz v jednáních s úřady.

Nedalo mi to a na pár otázek k nové silnici jsem se zeptal i pana starosty.

Jak hodnotíte rekonstrukci silnice dnes?

S odstupem času hodnotím rekonstrukci jako akci, která se podařila. Když si všichni vzpomeneme na hluk z kostek, je to dnes něco úplně jiného. Taktéž celkový pohled na naši obec, před rekonstrukcí a po ní, je více než výmluvný. Myslím si, že v našem kraji nenajdeme mnoho podobných obcí s celkovou úpravou tak, jako je tomu u nás.

Co vás za uplynulý rok v souvislosti s cestou mile i nemile překvapilo?

Mile mě překvapilo to, jak lidé, až na malé výjimky, velice dobře udržují

chodník, zelený pás a předzahrádky před svými domy. Nemilé překvapení je vysoká rychlost aut projíždějících v obci. Málokdo dodržuje předepsanou rychlost. Až nyní se také dokázalo, jak důležité bylo vybudování zpomalovacího ostrůvku na vjezdu od Uh. Brodu, který alespoň částečně zabránil vysoké rychlosti aut. Rovněž mě nemile překvapilo to, že někteří občané parkují na silnici nebo na chodníku. Cesta byla při rekonstrukci zúžena a dle zákona o provozu na pozemních komunikacích se na silnici tohoto typu nesmí parkovat, ba ani na chodníku. Řidiči se tak vystavují postihu pokuty, ztrátě bodů, případně správnímu řízení. Proto bych chtěl občany požádat, aby svá auta parkovali ve vjezdech domů nebo přímo ve svých domech.

Plánujete nějaké změny či novinky?

Byl instalován měřič rychlosti na Dolním konci u ostrůvku, aby zamezil vysoké rychlosti aut vjíždějících do obce. V příštím roce chceme ještě k tomuto zařízení dokoupit rozšíření o software, který bude zaznamenávat počty aut v obou směrech, rychlost a další statistické údaje. Další změny nebo novinky zatím neplánujeme a uvidíme v budoucím období, co se vyskytne.

S jakými ohlasy se na novou cestu setkáváte?

Ohlasy jsou až na malé výjimky velmi potěšující. Lidé hodnotí kladně hlavně hluk, který se dosti snížil, chodníky, po kterých se nemusí bát chodit a celkový vzhled obce, který se rekonstrukcí zlepšil. Negativně hodnotí parkování aut na silnici, případně na chodníku a horší podmínky pro některé občany při parkování před domem.

Pavel Horalík

cesta před ...

cesta po ...

Šumický zpravodaj

Vydává Obecní úřad Šumice a internetový server Sumice.cz, číslo: 3/2007

